

De stillede Vædringsforflag, de Paragrafer, hvortil de ere stillede samt Spørgsmaalet om Forslaget's endelige Vedtagelse fattes til Forhandling under Et.

**Berg:** De Spørgsmaal, der ved 2den Behandling vare de mest omstridte, findes i Paragraferne 5 og 6, saaledes som Forslaget da blev vedtaget. Man affaar den Side af Sagen, hvortil jeg hører, Ordet ved Afslutning af Forhandlingerne, og vi til derfor ikke Seilighed til at begrunde vor Tiltrædelse af disse to Forflag. Begrundelsen vilde have lydt paa, at vi i Tanken vare enige med Forslaget, men ikke i Redaktionen deraf. Vi maatte forbeholde os en anden Udførelse af disse Tanker ved Vædringsforflag til 3die Behandling, forsaavidt vi fremdeles skulle give dem vor Stemme. Det have vi forsøgt i de af os stillede Vædringsforflag. Jeg havde haabet at kunne være fri derfor for § 5's Vedkommende efter at have set det Forflag, som er stillet af det ærede Medlem for Langeland (Brandes), men uagtet jeg billigere Udtrykkene deri: „Maa ingen Arbeidsgiver lade Arbeide udføre af Arbeidere, der ere Vælgere“, finder jeg dog, at dette Vædringsforflag ikke er fyldigt nok og har derfor stillet et andet, i hvilket jeg uden hans Samtykke har tilladt mig at benytte de samme Ord. Det ærede Medlem udtalte ved 2den Behandling, at Sagen seilede i Virkeligheden under et falsk, under et urigtigt Flag med Hensyn til Titlen, og deri har han Ret. Jeg havde ikke troet, at denne Titel skulde lede saaledes paa Wildspor med Hensyn til Indholdet, som det i Virkeligheden synes mig at være Tilfældet. Det er jo slet ikke en Lov om Fred paa Folketjens Helligdage, der her er Tale om, thi denne Fred beskyttes jo ved Loven af 7de April 1876, og den vil man jo ikke paa nogen Maade til Bivis, ikke forstyrre i nogen Henseende. Lovens Mening er derimod at skaffe Arbeidshæd paa Helligdage og efter samme Tanke paa andre Dage, som i national Henseende maa sættes lige med Helligdage eller Hviledage, hvorfor vi ogsaa have foreslaaet, at saafremt vort Vædringsforflag til § 5 vedtages, forandres Titlen til: „Lov om Arbeidshæd.“ Ved Forslaget til § 6 have vi fremstillet en Vædring, forsaavidt som vi komme til at streife ind paa Freden paa Folketjens Helligdage. Vort Drist er, at vi saae Arbeidshæd paa de politiske Valgdage, i alt Fald saa megen Frihed, at Vælgere uden at være bundne til vedtagne Arbeidskontrakter kunne deltage i Afstemningen. Det første Stykke i vort Vædringsforflag gaar derfor ud paa, at ved Folketingsvalg maa ingen Arbeidsgiver i

By og paa Land lade Arbeide udføre osv. Dette: „I By og paa Land“ er en Tilføining udover, hvad det ærede Medlem fra Langeland har. Tanken er vistnok meget tydelig i det Forflag, det ærede Medlem fra Langeland har stillet, men for ikke at gjøre Loven til en Rjbstadlov alene, og for at saae Tanken klart udtrykt, have vi tilføiet dette „i By og paa Land“, naar vedkommende Arbeidere ere Vælgere. Dette „Arbeidere“ er blevet forstaaet mere eksklusivt, end det egentlig bør, thi der gives jo i Tjeneste hos Arbeidsgivere Folk, som man almindelig ikke vil give Navn af Arbeidere, men Reglen maa gjælde dem med. Derfor have vi føiet dette til „eller andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Vælgere“. Altsaa Folketingsvalgdagen skal være Fridag for Vælgere, og de, der ere bundne f. Ex. ved Kontrakt og deslige, skulle efter Loven have fri og Overtrædelse af denne Lov skulde være forbunden med Straf. De, der stode selvstændige og uafhængige, kunde saa gjøre, hvad de ville. Med Hensyn til et andet politisk Valg, nemlig Valget af Valgmænd til Landsstinget, have vi forment, at det var tilstrækkeligt, at gjøre en vis Tid af Dagen til Fritid, nemlig 4 Timer før den Tid, da Stemmegivningen efter Loven eller ved Beskjendgjørelse er bestemt at kunne slutes. Staar der f. Ex. Kl. 8, er der fri Kl. 4. Saa kunde man sige, at de ikke ere fri længere end til Kl. 8, men jeg antager, at denne Bestemmelse ikke kan forstaaes saaledes, at det ikke er tilladt en Vælger at vente, hvis han nødvendigvis maa vente ud over Kl. 8. Det kan vist ikke misforstaaes, saaledes som det staar her. For at tage en ny Afstemning angaaende dette Spørgsmaal, der, saavidt jeg forstod, ikke var oppe ved 2den Behandling, og for altsaa at stille det til ny fri Afstemning, om vi ikke ved en saadan Seilighed burde tage Spørgsmaalet med om Arbeidshæd, naar kommunale Valg finde Sted, have vi under Nr. 2 gjort en Tilføielse til vort Forflag under Nr. 1 til § 5 om, at den 4 Times Frihed ogsaa skal angaa de kommunale Valgdage, forsaavidt de almindelige Vælgere — Alle og Enhver — angaar. Det var med Hensyn til § 5; jeg vil nødig nærmere omtale det subsidiære Standpunkt, da vi alle staa paa det principale — men vi have udtrykkelig føiet en Bestemmelse til, fordi vi ikke antage, at man negter vort Forflag under Nr. 1, eventuelt Nr. 2, medmindre man er imod selve Paragrafen, og for at gjøre Loven antagelig for de andre høie Faktorer, saa den kan udtomme i Nar. Altsaa for det Tilfælde, at det høie Thing ikke vælger den principale Dei, have vi for en Ordens Skyld stillet det